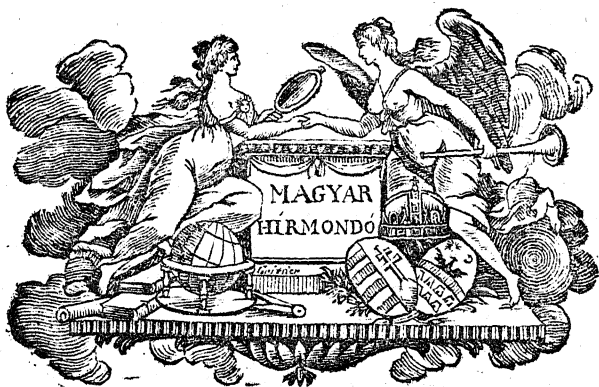

A'
TSÁSZÁRI és KIRÁLYI FELSEG'
ENGEDelmével.

32.

Költ Bétsben, Mind Szent-Havának (Octóbernek)
20-dik napján, 1795-dik Elztendőben.

Hadi és Békességes Környülállások.

Hejdelbergából Oct. 5-dikénn; —
„Mannheim úgy körül vagy on véve Ts.
K. Katonák által, hogy senki se' mérészel
ki-jöni meffze belöle.“

„Palatinátusi Minister Oberndorf Úr,
egynehány napokkal ezelött, *Monachium*-
ba útazott *Basileánn* által.“

Regensburgból Octób. 7-dikénn: —
„Az itt ülő Német-Birodalmi Gyűlés, ma
adta ki az Instruktziót (Útasítást), melly-

hez fogja tartani magát a' Békesség-alkura küldendő Deputátziója a' Német-Birodalomnak. “

Frankfurtból Octób. 12-dikénn: — „*Ehrenbreitstein* Vára körül a' mi Bateriaikat készítenek éjjel a' Frantziák: el lövöldözi nappal a' benn lévő Örizet. “

Frankfurtból Oct. 10-dikénn: — „A' *Rénus'* jobb-melleyékéről is el-kezdették már meg-támadni *Moguntziát* a' Frantziák. Egynehány napokkal ez előtt ízerentsét próbáltak a' *Zahlbachi* sántz ellen: de ezen próbatétel nem kevés veszteségjekbe került. “

Gróf *Clerfayt'* Tudósítássa ízerént, fel szabadítódott *Moguntzia* egésszenn a' *Rajna'* jobb-melleyéke felől való ostromoltatás alól: mert 10-dik Octóberbenn által ment Népünk a' *Ménus* (*Mayn*) vizén két helyenn is, úgymint *Seeligenstadtnál* és *Offenbachnál* (melly Helységek, *Frankfurtonn* innen fekszenek); és más nap *Bergenhez* érkezett, ámbár nehéz volt haladni: mivel a' tartós esőzés mind elrontotta az utakat; mellyekenn a' tartalék-ágyúk, nem is elébb érhettek 12-dik Octóbernél a' táborba. Még 11-dik Octóberben által-üzték Vitézeink a' *Nidda* vizénn az ellenség' Előlvígyázóit: melly víznek bal-melleyékénn azonnal helyet foglalt magának Seregünk' előljáró része. 12-dik Octóberbenn, erőssen rajta volt az ellenség,

hogy *Nidda* nevű faluba vissza-férkezhesen: de minden próbái, mellyeket e' végett tett a' *Nidda* vize' jobb-mellyékén fekvő *Höchst* nevű faluból sikertelenek voltak. Leg-alább is reá ment akkori vesztésége ezeröttszáz emberre. A' miéinkben háromszáz ember-kár esett. — Oct. 12-dik éjtfzakájánn, három tsapatokra oszlott az ellenség, 's hátra vonúlt a' *Lahn* vize felé fekvő hegyre nagy siettséggel: de Könnyű-lovassaink mindenütt nyomában voltak, és sokat el-fogtak közülé. — Oct. 14-dikén, *Homburg* és *Usingen* felé szándékozott vinni Ármádiáját Gróf *Clerfayt*, hová már előre el-ment az Elöljáró- és a' Tartalék-Korpussal, Gróf *Hadik* Generális. — — Ezen Tudósítással 13-dik Oct. benn indúlt *Bergenből Clerfayt* Reg. jebéli Májor *Spangen*, és 18-dik Oct. benn *Bétsbe* érkezett, mellynek nevezetesebb úttzáinn és piattzáinn, Posta-Tisztek és sípóló 's durrogató Posta-Legények által hordoztatott meg az említett napon délutánni 4 és 5 óra között.

Olasz-Országból. —

A' Millesimoi *Táborból*, így írt Sept. 26-dik napján egy *Érd. Tisztje* a' Mészáros *Generális Uhlánus Regimentjének*: — A' mi füvet találtunk a' *Bormidai* hegyek között: minekutánna mind fel-étettük volna lovainkkal: más legelőről kellett gondolkodnunk. Mostani tanyánk felé vettük

tehát útunkat egy olly szörnyű magas hegyen által, mellyen nem masírozhattunk egyébképpen, hanem gyalog vezetgettük lovainkat. Itt szebbek a' mezők, mint voltak a' *Bormidai* hegyek között: mivel tágasabbak a' völgyek. Maga a' Mező-Város *Millesimo*, melly alatt fekszik táborunk, és egy *Erdödy* Huszár Svadroné, nem a' leg-jobb állapotban vagyón mostan; mivel a' múltt éltendőben, mind a' Frantzia - mind a' Horvát - Katonák miatt sokat szenvedett. — A' melly részét *Rivierának* (a' Tenger-melleyének) Népünk foglalta el: ott most minden házat 's istállót conscribálnak, hogy tudhassák; mennyi gyalog és lovas Katonaságnak lehet alkalmas helye, a' már közelgető télenn által a' *Genuai* földön. Úgy van ki-tsinálva, hogy a' fő-quártély *Savonának* Külső-Városában legyen. Ezen Várostól fogva egészt *Loanóig* a' tenger' hosszában, gyalogság fog quartélyba lenni, egy Uhlánus- és egy Huszár - Osztállal (Divisióval) együtt. A' melly gyalogság a' hegyek között vagyón: egy része annak, a' *Redutokban* (Földvárakban) lesz őrizetül; más része pedig, a' szomszéd falukban fog quartélyozni. — A' *Nápolyi* Katonák, béménnek *Pedemontzium* (*Piemont*) Tartományába telelni, *Casal*, *Montferrat*, *Valenza*, *S. Salvator* nevű helyekbe, 's ezeknek szomszedságaikba: a' mi három Uhlá-

nus-Ofztályaink pedig *Alexandriába*, *Boscóba*, *Tortonába*, 's *Vogherába*. “

Nagy - Britanniából. —

Hogy a' mostani *Frantzia* Királynak 18-dik *Lajosnak* testvér Ötse, bé-szállott a' *frantzia* partra; 's egyesítette magát a' Királyt-kívánó *Frantzia* Lakosok' (Rovalisták') Fő-Vezérjével *Charette* Generális-sal: több rendbéli magános Levelek írták már: de officialis (tiszti vagy hivatalbéli) Tudósítások még ekkoráig meg nem bizonyították.

Két *Frantzia* Bízatosok — *Monneron* *Lajos* és *Sernoert* István Ferentz nevezetűek — érkeztek Sept. 29-dik napján *Londonba*, azért ugyann, mint magok közönségesen befzéllik, hogy a' hadi foglyoknak ki-tserélése eránt kezdődött Eggyezést hamarabb végre hajtsák: de a' Békesség eránt is olly reménységet öntött ezen két *Párisi* Kommisszáriusoknak érkezése a' *Londoniakba*: hogy sokan fogadtak már közölök, még pedig úgy, hogy száz aranyat ígértek húszért, arra az esetre, ha a' jövő újj-eftendő előtt meg nem készülne a' Békesség-kötés, *Nagy-Britannia* és *Frantzia* - Ország között.

S. Helena nevű *Afrikai* Birtokából *Nagy-Britanniának*, 11-dik Júliusban költ Tudósítások érkeztek *Londonba*, mellyek szerént Júl. 3-dikánn ismét egy nagy *Hollandus* Hajó tért bé a' *S. Helenai* Kikötő-

helybe, 's leg-ottan le-tartóztatódott. Ez is gazdag teréhvel indúlt *Napkeleti-Indiá*-ból. *Elphingstone* Ánglus Tengeri-Vezér Hajós - Szadrona is fogott három *Hollandus* hajókat, a' *Jó - Remenység*' fokánál (*Cap de Bonne Esperancenál*), melly nevezetes Erősségét *Frigyes - Belgyiom*nak, azért nem támadta vólt még meg akkor *Elphingstone*: mivel *Clarke* Generálisra várakozott. Szerentsét reménylett; mivel a' *Capi* Lakosoknak egy része az *Orániai*-Házhoz fűt; más része ellenben nem akarja, hogy valaha a' Helytartói Igazgatás' formája jöjjön vissza *Frigyes - Belgyiom*-ba.

Frantzia - Országból. —

Sok Végzéseit vette már vissza, 's változtatta meg a' Nemzeti-gyűlés. Az ilyen Végzéseknek fűzámából való lessz kétség kívül az is, mellyet *Lüttich*; *Belgyiom*; és *Luxemburg* Tartományoknak *Frantzia*-Országgal való egyesítéséről hozott a' Nemzeti-gyűlés Oct. 2-dik napján, *Merlin de Douai* nevű Tagjának sürgetésére, kinek Fel-tételeit (Projectumát) igen nyomos okokkal ellenzették *Armand* (*de la Meuse*); és *Lesage* (*d' Eure et Loire*) Tagok.

Elegyes Tudósítások.

Valamint *Berlin*ben: úgy az *Oder*-mellyéki *Frankfurtbann* is, a' Tudományoknak és Mesterségeknek Királyi Aka-

démiája, közönséges Gyűléssel inneplette Sept. 15-dikénn a' Király' neve napját. A' Törvényt-tanító Professor *Pirner* Úr, ösfze-hasonlította Beszédjébenn a' természeti változásokat, az Emberi-Társaságok' változásaiival. — Katona-Káplány *Gerlach* Úr, egy olly Értekezést olvasott fel, melly, a' tsendes és hánykódó gondolkozású Polgároknak egymással való meg-eggyeztetetésének módját foglalta magábann. — A' Társaság' Elölülője, Professor *Hausen* Úr készítette az ösfze-hívó Írást, mellyben, Lengyel-Országának a' *Brändenburgi* Választó-Hertzegi- és Márkgráfi-Házzal való némelly ollyatén politika relátzióit fedezte fel: a' mellyek eddig nem tudódtak.

Szebenből Octób. 1-ső napján: —

„A' Török Udvarhoz rendeltetett *Svéd* Követ Báró *Heidenstamm* itt ment által Sept. 24-dikénn. Az előtt való nap' estvéjén jelen volt Teátrumunkban, “

Magyar Ország.

Nemes *Somogy* Vármegyének Székűjítő Gyűlésében, a' Fő-Ispány Gr. *'Sigrat* Ő Exc. ja által candidáltatott Uri Személyek közzül, kiket választottak a' Rendek, jövődöbéli Közönséges Tisztviselőkké; ígéretünk fzerént ímé közöllyük:

Ord. V. Ispányságra: Gaál László, Gaál Kristof, Eperjesi Sámuel és Novák *'Sigmond* Urak; választott Gaál László Úr.

Subs. V. Ispányságra: Gaál Kristof, Czindery Pál, Gombay András Szüts László Urak; választott Czindery Pál Úr.

Generális Perceptorságra: Gombay András, Mérey János, Rosti Ferentz, és Borda Antal-Urak; választott Mérey János Úr.

Fő-Szolga-Bíróságra a' Kanisai Járásban: Szűts László, Kováts József, Kajdatsi Antal, Vésey Mihály; választott Szűts László Úr.

Egyik V. Bíróságra ugyan azon Járásban, Kováts József, Szmodits Mihály, Kis Ferentz; választott Kováts József Úr.

Másik V. Bíróságra ugyan ott, Kajdatsi Antal, Vésey Mihály, Bereczk Imre Urak; választott Vésey Mihály Úr.

Partikuláris Perceptorságra ugyan ott, Nagy János, Kis Ferentz, Bereczk Imre Urak; választott Nagy János Úr.

Fő-Szolga-Bíróságra az Igali Járásban: Csapody Gábor, Illyés Ferentz, Rosti Ferentz, Spissits István Urak; választott Csapody Gábor Úr.

Egyik V. Szolga-Bíróságra ugyan azon Járásban, Spissits István, Mérey 'Sigmond, Kalmán István Urak; választott Spissich István Úr.

Másik V. Szolga-Bíróságra: Árvay József, Niczky Jakab, Fonyó Ferentz Urak; választott Árvay József Úr.

Partikuláris Perceptorságra Mérey 'Sigmond, Szalay György, Niczky Jakab Urak; választott Mérey 'Sigmond Úr.

Fő Szolga-Bíróságra a' Szigeti Járásban: Nedeczky Rudolf, Saági Mihály, Gaál János, Mérey János Urak; választott Nedeczky Rudolf Úr.

Egyik V. Szolga-Bíróságra ugyan azon Járásban, Saági Mihály, Spissits Sándor, Szili Ferentz Urak; választott Saági Mihály Úr.

Másik V. Bíróságra ugyan ott, Gaál János, Megyesi György, Deli József Urak; választott Gaál János Úr.

Partikuláris Perceptorságra, Somogyi János, Szili Ferentz, Tanyi László Urak; választott Somogyi János Úr.

Fő-Szolga-Bíróságra a' Kaposi Járásban, Vörös István, Saági Dániel, Árvay György, Vlassits Antal Urak; választott Vörös István Úr.

Eggyik V. Szolga-Bíróságra ugyan ott, Borda György, Gori József, Szalai György Urak; választatott Borda György Ur.

Másik V. Bíróságra, Vlassits Antal, Somogyi Sándor, Závorfzky Mihály Urak; választatott Závorfzky Mihály Ur.

Particuláris Preceptorságra, Borda Antal, Szalai György, Závorfzky Mihály Urak, választatott Borda Antal Ur.

Fő-Szolga-Bíróságra a' Babóltasai Járásban, Sárközy István, Hodosy János, Tanyi László, Sárközy József Urak; választatott Sárközy István Ur.

Eggyik V. Szolga-Bíróságra ugyan azon Járásban, Hodosy János, Spissits Sándor, Szmodits Mihály Urak; választatott Spissits Sándor Ur.

Másik V. Bíróságra, Tanyi László, Meggyesi György, Zarka József Urak; választatott Zarka József Ur.

Particuláris Perceptorságra, Idősb Árvay József, Sárközy József, Farkas János Urak; választatott Árvay József Ur.

Ord. Fiscálisságra, Armprufzter Imre, Vajda Ádám, Bíró Sámuel Urak; választatott Armprufzter Imre Ur.

Vice - Fiscálisságra, Vajda Ádám, Gori József, Eperjesi Gábor Urak; választatott Vajda Ádám Ur.

Regisztrátorságra, Eperjesi Sámuel, Saági Dániel, Bíró Sámuel Urak; választatott Eperjesi Sámuel Ur.

Exactorságra, Dóczy János, Mérey Ignácz, Szmodits Mihály Urak; választatott Dóczy János Ur.

Az Eskütti és Commissáriusi hivatalokra, minden Járásban, hol két hol három Személlyek candidáltak; kik közül tsak azokat írom ki, a' kik választatnak; úgymint:

A' Kanisai Járásban Eskütteknek: Kis Ferentz és Bereczk Imre Urak; Commissáriusoknak Hunkár László, és Simon István Urak.

Az Igali Járásban Eskütteknek: Kálmán István és Fonyó János; Commissáriusoknak Szalai Antal és Fonyó Ferentz Urak.

A' Szigeti Járásban Eskütteknek, Gaál Imre és Hunkár János; Commissáriusoknak, Nagy Fridrik és Deli József Urak.

A' Kaposi Járásban Eskütteknek, Vörös Sándor és Szakmáry Károly; Commissáriusoknak Vörös Károly és Simon Imre Urak.

A' Babóltői Járásban Eskütteknek, Megyesi György és Szmodits Mihály; Commissáriusoknak Szigeti Antal és Vékony József Urak

A' Ns Vármegyének eddig volt Földmérője Nagy József Úr, minden candidátió nélkül, hivatalában meg hagyatott: hanem az Ord. V. Ispány Úr javasolván, hogy mivel a' dolog, kivált a' Dráva miatt igen sok, még egy Inzsenért választanának; melly javallást mindnyájan a' Tek. Státusok is helybe hagyván, és erre Horváth Ádám Urat rendelvén: titulált Úr a' hivaltalt meg-köszönte, de fel nem vállalta; hanem minden szükséges esetekben ingyen való szolgálatját ajánlotta; melly jóvá is hagyatott, és ez alkalmatossággal, titulált Horváth Ádám Úr, a' Tek. Státusok által Tábla-Bírónak is ki-néveztetett.

A' Fő-Notáriusi hivatalban Novák 'Sigmund Úr meg-hagyatott; Első V. Notáriusnak Ifjabb Festetics Lajos Úr, másodiknak pedig Somogyi György Úr tettek.

Királyi Helytartónkhoz József Fő-Hertzeghez, mint *Pest, Pilis és Solt* törvényesen eggyesült Vármegyéknek már akkor ki-kiáltatott Fő-Ispánniához, következő Beszédet tartott a' *Kalotsai Érsek* Gróf *Kollonics* Ö Exc. ja:

Quatuor vix effluxere Anni, a quo desideratissimum nobis Principem Leopoldum communibus Regni votis electum, ac ab immortalis memoriae Imperatore Rege nostro Leopoldo petitum, et clementissime nobis concessum Palatinum, in munus Supremi Comitis harum trium unitarum Provinciarum inter faustissimas acclamationes introduximus.

Habebat, et venerabatur Hungara Natio, in hac aeterno grati animi sensu dignissima concessione, tenerrimi in se Regii

amoris certissimum documentum. Quod enim vel a summopere amante Principe si-
ve certius, sive augustius amoris pignus
optare poterat, ac Filium Regis, et qui-
dem unice dilectum, et talem tantumque
Filium? sed optimus, et percharae sibi
gentis amantissimus Rex, qui hac Sua be-
nignitate nobis omnibus cumulatissime sa-
tisfecerat, Sibi uni, ac Suae Clementiae
nondum se fecisse satis existimabat, nisi
hanc nova, et inaudita Clementia cumula-
ret. Filium itaque Suum, quem, et in quo
omnia, haereditario huic Regno suo dona-
verat, in munus Supremi Comitum trium
harum Provinciarum, per alium Filium
suum, Coronae haereditatem, quem hodie non
solum hujus ac aliorum Regnorum, sed ip-
sius etiam Imperii diademate fulgentem, Eu-
ropa tota suscipit, clementia nonnisi Prin-
cipi propria, mitti voluit.

Felix tali Palatino Patria! Felices tan-
to Supremo Comite Provinciae! Quae cae-
teris gratiae naturaeque donis divisa lar-
giebatur, junxerat in Eo bonorum omnium
auctor Deus. Quae partes ejus erant in
Deum, in Religionem, in Regem suum,
et nostrum, in charam sibi Patriam, in
omnis aetatis, et conditionis Cives, quas
ille cumulatissime, eaque promptitudine,
et benignitate, qua omnium in se rapiebat
animos non explevit? Laedere, et laedi
nescius, vivebat omnium aliorum com-

modis, suorum únice commodorum immemor, eoque uno se felicem, si felices nos reddere posset reputabat.

Quis non Annos sic amantis, et amati Principis augere suis optabit? quis non Eí nestoream aetatem et precabatur ardentissime, et spectata florenti juventute, ac assiduis votis, quae pro Ejus incolumitate ab unoquoque nostrum fiebant, firmissime sperabat? sed, o succisas totius Regni nostri spes! Ereptus est, dum minime metuebamus optimus hic Princeps, cujus, in Gentem nostram immortalia sunt merita, delictum vero; si dicere liceat, id unicúm quod a nobis tam cito, tamque tristi, et inopinato eventu, licet in hunc etiam optima illum sua voluntas impulerit, cum inexplicabili omnium Statuum et Ordinum, ac totius Regni moerore sit avulsus.

Sic nobis Principe Palatino, eoque immortalitate dignissimo orbatis; haerebat animo unius cujusque nostrum ea defuncti imago, quae uti immortalia Ejusdem merita tristi memoriae objiciebat, ita nobis orbitatis nostrae consciis justissimas amoris, et doloris lacrimas eliciebat.

Vidisti has Rex in Gentem hanc Tuam clementissime, utquè illas, qua licet, abstergeres, pro Tuo in nos tenerrimo, et paterno prorsus affectu, prius quam vel preces nostras ad id obtinendum acciperes, eum nobis de Regio sanguine Tuo decre-

visti, imo benignissime dedisti etiam Principem, qui virtute sua, ac ea, quae desideratissimo Fratri suo vere propria fuerat, benignitate vivam Ejus imaginem referret.

Hunc Principem, in quo secundum Regem spes omnes nostras justissime poni certa nobis fiducia pollicemur, hodie in munus Supremi Comitum unitorum Pest, Pilis, et Solt Comitatum, Eminentissime Cardinalis, Princeps, Regni nostri Primas, et Commissarie Regie induxisti.

Multis iisque maximis Regiae in Te Clementiae documentis gloriari potes, Eminentissime Princeps. Tantis enim animi, ad summa nati, decoribus quibus omnes in admirationem rapis, tantis, tamque insignibus de utraque Republica meritis tuis, quae pro dignitate nulla recensere possit oratio, nonnisi summa debebantur honorum, et omnis dignationis proemia. Sed nescio an ullum ex his certius esse possit Regiae in Te Benignitatis Testimonium, ac haec ipsa qua hodie incredibili adstantium Ordinum cum exultatione fungeris, concredita Tibi nobilissima provincia.

Quid enim gloriosius, quid honorificentius Tibi poterat accidere, quam, ut eam provinciam, quam tanti fecerat immortalis memoriae Leopoldus II. ut pro ea pro dignitate peragenda Filium suum, Coronae haeredem, destinandum arbitraretur, nunc Tibi committendam censeat Ille

ipse qui tunc eam tanta in Gentem nostram affectus contestatione peregit? Tanta mihi quidem haec videntur, ut, etiamsi non adessent (adsunt autem quam plurima) insignia in Regem, et Regnum merita Tua, quae immortalitatem Tibi promitterent, hoc solum Regiae Benignitatis Testimonium, illam Tibi certissimo, et iustissimo titulo procuratet.

Tu vero, Serenissime Haereditarie Princeps Regie, Regie Locumtenens, et Supreme Comes, habes, ut confluentem in Urbe hac utraque, ac effusam in vias, et campos sub auspicatissimo ingressu Tuo multitudinem taceam, habes in hoc ornatissimo Consessu, in hac, tanto numero, et ex tam remotis Patriae nostrae Provinciis congregata nobilissima Gentis nostrae Corona, luculentissimum intimae in Te venerationis, fiduciae, et amoris argumentum, quod Tibi, qui peculiari semper in Hungaros Benignitate ferri dignabaris, et nova in dies ejusdem affectus argumenta praebes, non potest non esse jucundissimum.

Illae nempe Regio sanguine Tuo dignae, illa in Deum, ac Religionem, semper Austriacae Domui propria pietas, illa in infimos quosque singularis facilitas, et tantae magnitudini juncta demissio, quae nonnisi magnarum est mentium, illud in publicam Regni felicitatem intentum studium, quo ductus in iis Tibi comparandis,

quibus Te Patriae nostrae, cui totus jam vivere incipis, longe utilissimum reddas, nulli parcis labori, haec inquam omnia Eum nobis in Te viventem exhibent, quem dum inter Nos esset, nemo unus erat, qui non veneraretur amando, et non amaret venerando.

Audiat propitius vota nostra Deus! audiat calentissimas quas pro Regia Celsitudine Tua fundere non cessabimus preces Nostras, augeat annos Tuos, ut utraque Respublica grande in Te presidium diu sentiat; adsit omnipotenti virtute sua viis tuis, et consilia, ac vota Tua coelesti benedictione sua secundet. Haec sunt nostra non minus ac omnium hic adstantium ablegatorum, imo omnium Comitatum, haec totius Regni, ac Gentis Nostrae pro Regia Celsitudine Tua ardentissima vota.

Magne Deus! Cujus nutu, ac imperio reguntur omnia, Tuis in Gentem, ac Patriam Nostram uberrimis gratiis illud etiam clementer adde, ut de hoc ipso Principe Regio, quem Divino Tuo munere nobis concessum veneramus, desideria Regni nostri Provinciarum, non obscure declarata, paterna tua providentia in effectum deducas, quo sic, et Ille nos totos, quod laeti profitemur suos esse intelligat, et nos illum totum nostrum esse, quod infima submissione petimus gloriari valeamus.

Néhai nagy emlékezetű Palatínusunk mellett Kamarás-Úri Tifztséget viseltt, Locumtenentiale Consiliumbéli Referendárius Gróf *Eszterházy* József Ö Nagyságát, N. *Nyitra* Vármegye' Administrátorává méltóztatott rendelni Fels. Urunk.

* * * *
* * * * *

Ezen Versezet, melly tóldalékúl járúl mai *Hírmondónk*hoz; olly betűkkel nyomtatódott, mellyeket mint a' titulussa' utolsó soraiból meg-tetfzik, *Erdélyi-fi Bikfalvi Falka Sámuel* mettzett. Ez a' fáradhatatlan Ifjú, Kedves Hazájának hafznára és díszére, a' rajzolásban, 's a' petsétnyomó-mettzésben is úgy tökéletesítette magát, hogy példás elő-menetelei, méltán ösztönül szolgálhatnak arra a' Hazának; hogy számos Fiakat igyekezzék magának ilyeneket közönséges költségen nevelni, a' Tudományoknak és Mesterségeknek más szükséges nemeibenn is. — Görög Aucto-rok' nyomtattatása végett se' szorúl már *Erdély* idegen Betű-mettzőkre: mert *Bikfalvi Falka Sámuel*, a' Görög betűk' mettzéséből is éppen úgy remekelt: valamint a' Magyar, Deák, és Frantzia betűknek mettzéséből.

Méltóságos Gróf Kis-Rhédei

RHÉDEI ADÁM

U r f i ’

Méltóságos Gróf Széki

TELEKI MÁRIA

Kis - Aszszony’,

m i n t

V Ö - L E G É N Y ’

é s

M E N Y - A S Z S Z O N Y ’,

Ő NAGYSÁGOKNAK

alázatos tisztelettel

a j á n l j a

S i p o s P á l

M D C C L X X X V.

Sz. Mihály Hav. 14. Napján.

B É T S B E N.

Találtattnak ezek a’ Betük Márkides Puliő
Testvéreknél, N. Baumeister Ur Könyv-nyomtató
Műhelyében; mellyek metzsettettek Erdélyi-fi
Bikfalvi Falka Sámuel Ur-által.

Választott Grófi Pár! ma kiket edgyesit
Örök szövetséggel szentül esküdött hit:
De még, a' fényes sors és születés mellet,
Edgyező szívetek jobban öszve illet,
RHÉDEI, TELEKI, egy másik hijjával
Taláztatott szép Pár! ÁDÁM MÁRIÁVAL,
Álmatok-ki világ előtt kéz' fogozva,
Ellenkező jeltől semmit se tartozva;
'S adjátok példáját egy szerentsés Párnak
Ezer ollyak közzül, kik ez úton járnak.

* * * *

Szép az illendőség 's annak fenn tartása
A' páros életből sok rosszsz' ki-irtása;
De nagy Tirannus-is, a' hol nints szeretet,
'S attól vas páltzája ketté nem töretett.
Hol a' mást parantsol, 's más a' szív szozatja,
'S ez annak leszsz szánni méltó áldozatja.

* * * *

Boldog Pár! kik talám észre se vették,
E' nehezebb törvényt hogy bé-töltették.
Kiknek a' szeretet kedvesen meg-tsalta
Szívek', 's e' gondolat helyét el-foglalta.

Hogy inkább néznétek szivetek kényére,
Mint az illendőség hideg törvényére;
Meg-hagyván a' szívnek azt a' szabadságát,
Melly nélkül el-vesztné ő tulajdonságát.

* * * *

Ezt még a' Szeretet maga sem illette
Erőltetett moddal, 's attol kimillette:

Mert ártatlan képpel tsak természet szerint
Jelent-meg, és nem vett magára semmi szint.
'S páros lépést menvén az esmerettséggel,
Nem láttzott előzni semmit mesterséggel;

'S azt vélnéd, vagy ettől magát meg-fosztatta
Természeti széppé vagy el-változtatta.
Kupido-is mintha szárnya 's nyila nélkül
Jött volna, tsendesen lépett szokásán kül.

Hogy el-ne-repüljön többé; szárnyán nem jött:
Hogy jobban találja tzélját; hamar sem lött.

* * * *

A' szeretetnek-is nem tsak egy a' neme:
De az állandóság a' leg-főbb érdeme.

Az, a' melyet mint egy hirtelen szél hozott,
Tapasztaltuk sokszor olly hamar változott.
'S hogy állandó legyen, tsak egy épületet,
Nézz-meg, nem kíván é lassú készületet?

Ugy a' szeretet-is. De leg-jobb vezére
Ennek a' természet bizzuk tsak kezére.

E' tudja jól, szívvvel bánni miként keljen;
Mindég legyen hijja, noha mindég teljen.

Azért a' szeretet drága ajándékít

Kimillvén aprora szabja-ki mértékít;

'S hogy kedves orája mindjárt le-ne-járjon,
Hanem minden kitsiny pertzentést el-várjon:

Böltsen mérséklette azt a' sebességgel

Járó indulatot szemérmetességgel.

A' szabad jó kedvet ide közből tette,

És a' virtust, a' melly jót álljon érette.

E' ma ritka helyyen szemléltető petsét

Drágitja-meg immár a' szeretet betsét.

Hol tsak egy szó, kivált azt ha még kíséri

Egy mosolygás, világ kintseit fel-éri.

Minden szempillantat drága és nints ára:

Könnyen kél az idő még-is itt szárnyára.

'S bár én tehetném most, hogy versem-is olyan

Kedvel ereszkedő könnyüséggel follyan.

* * * *

De sokasúl a' tárgy, 's elmém el-borittja;

A' szó pedig szükül, 's versemet szoritja.

Mert ki-mondására nem elég szapora

A' sebessen omló beszédnek zápora

Az örömnök, melly itt nyilik az időkkel,

Előre mosolygó kedves esztendőkkal.